

Csider Sándor

Boldogságkönyv

(Bischofné Hesinger Katalin *Biheka meséje* című ifjúsági regényéről)

Engedd, hogy átvezesselek az álmok titkos hídján, mely összeköti a Földet az én tündérvilágommal! Így köszönti olvasóit az ifjúsági regényben Biheka, Földanya elsőszülött leánya. A tündér és történeteinek megálmodója a Zalalövön élő Bischofné Hesinger Katalin, akinek *Álmok, táncok, tövisek* címmel már jelent meg verseskötete, és aki színdarabokat is ír és rendez.

A jelenkori magyar ifjúsági irodalom egyik legkiválóbb alkotását foghatjuk a kezünkben.

A történet elején Jonatán, a világhírű bohóc egy parányi sziget városcájába érkezik. Tán a világ összes porondján megfordult már. Küldetéstudata, szabadságszeretete oly nagy volt, hogy szerelmét is elhagyta a vándorlás kedvéért.

Ezúttal talán azért szakítja meg útját a nagy bűvész, hogy árvaházban nevelkedett gyerkőcök számára otthont nyújtson, s velük nagyhírű vállalkozásba kezdjen. Úgy dönt, hogy megtanítja a kicsiket a bohócmesterségre. Tanítványai nagy szorgalommal fejlesztik a magukban bűvő tehetséget, megdöbbentő produkciókra, varázslatokra lesznek képesek.

Cirkuszt építenek, s abban senki más által létre nem hozható produkciókat mutatnak be. Minden nap életük biztonságos, szereteteli bázisából indulva, szabadon, szinte emberfeletti magasságba szárnyal a művészetük, s közben mindannyian emberibb emberré formálódnak.

A lurkókat tündéri sugallatok, mesterük szavai és maguk bővülő tapasztalatai tanítják meg arra, hogy szinte mindent elérhetnek, ha kellően elszántak, kitartóak és szeretik egymást. Kalandjaik során megélnék jót és rosszat, fájdalmat és örömet. Közösen győzik le azokat a kisördögöket, akik mindig ott ólálkodnak az ember körül.

A regény minden fejezete egy izgalmas, megható és egyben szórakoztató történet, a gyermeki élet útkereső – botlásokkal is tarkított – tisztaságát jeleníti meg.

Mint mi valamennyien, ők is boldogok szeretnének lenni. Miután rátalálnak a tündérek kincsére, reménykedve kérdezik mesterüktől:

- *Most már boldogok leszünk, ugye?*

- *Eddig is azok voltunk, mert találkoztunk és jó így együtt. Család lettünk és nem a kincstől szeretjük egymást, de sokat segít abban, hogy felépüljön a házunk és a cirkuszunk.* – érkezik Jonatántól a válasz.

A boldogságot ígérő láthatatlan tündér legtöbbször a fejezetek végén szólal meg.

A szerző kiváló formai ötlete, hogy tótágast állítja a tündéri szavakat, hiszen egy, a miénktől eltérő világ lakójától származnak. A szerző mesterien fogalmaz. Jól ismeri a gyermekek élményvilágát, gondolkodását, kitűnően használja kifejezéseiket. A tájleíró részek filmszerűen érzékletesek.

Biheka időnként ibolyalila árnyékként suhan előttünk, máskor a kiválasztottak álmaiban jelenik meg.

Úgy szervezi a világ történéseit, hogy találkozzanak azok, akiknek szükségük van egymásra,

búcsúzzanak el egymástól azok, akiknek küldetése lejárt. Tanulságokat rejtő helyzeteket teremt. Mégsem cselekszik a halandók helyett, maga is izgatottan várja a holnapokat.

Ő és szövetségese, Jonatán képviseli a mesebeli s a való életben is érvényes jót. A velük ellentétes erők oldalán üres a hely.

A rossz nem más, mint a helyes útról való letérés. Az a helyzet bünteti a tévelygőket, melyet maguk idéztek elő. A csetlő-botló, hús-vér gyerekektől sem távoli a csínytevés. Az egyik főhős (Csellengő), aki egy alkalommal csak magának kíván kincset szerezni, lelepleződését követően szegyenében az erdőbe szökik.

Mi várt rá? *Senki sem volt, aki megérintse, megvigasztalja és ez riasztóbb volt, mint az erdő összes félelmetes hangja. Ezek voltak az utolsó gondolatai mielőtt rázuhant az álmom. Nem is sejtette, hogy felette az egyik ágon megpihent egy tündér, aki idáig kísérte. Elterelgette felőle az esőt, majd szárnyával megszártgatta.*

A hibázók sincsenek magukra hagyva, segítő kéz óvja őket és adott számukra a javulás, a jóvátétel lehetősége.

A regény olvasása közben egyre gyakrabban vetődik fel bennem a kérdés: Kihez hasonlít Biheka, aki boldognak szeretne látni bennünket, s naponta hinti el közöttünk a boldogság magvait, és kihez Jonatán, aki az égi sugallatokat szavakba önti, tettekkel példázza, tanítja mások számára?

Kedves leendő olvasók, gyerekek és felnőttek, földi tündérek, kisördögök, egyszer jót, máskor rosszat cselekvő társak! Önökön múlik, hogy a kimondott vagy a finoman érzékeltetett gondolatokat követve, szebbé, boldogabbá formálják-e az életüket. A lehetőség mindenkor, mindenki számára adott.

Példa már van előttünk: *A világ apró szegletén, kicsírázott a boldogságvirág. Ha szeretettel gondozzák őket, különleges növények kapaszkodnak a fény felé. Számtalan bimbót nevelnek, megannyi boldog pillanatot. Aki csak egyszer is megérzi az illatát, az mindig vágyódik utána.*

(Czupi Kiadó, Nagykanizsa, 2015.)

Antal András: Ég és föld között I.-II.-III.

